

РЕШЕНИЕ

№ 2421

гр. София, 04.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.04.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Светлана Димитрова

Юлия Раева

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Кирилова, като разгледа дело номер **11536** по описа за **2011** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на [фирма] със седалище и адрес на управление [населено място], кв.Г. баня, [улица] чрез собственика М. И. Д., срещу решение от 09.11.2011 г., постановено по н.а.х.д.№ 9310/2011 г. от СРС, НК – 105-ти състав.

С обжалваното решение е потвърдено изцяло Наказателно постановление № 23-2302283/15.12.2010 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” - С., с което на [фирма] в качеството ѝ на работодател по смисъла на §1, т.1 от ДР на КТ на основание чл.414, ал.1 от Кодекса на труда е наложено административно наказание „глоба” в размер на 2 000 лева за нарушение на чл.270, ал.3 от КТ.

В жалбата се поддържа, че оспореното решение е незаконосъобразно като постановено в противоречие с материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила.Твърди се, че въззивната инстанция не се е съобразила с изискванията на чл.11 ЗАНН, във вр. чл.9, ал.2 НК. Поддържа се също така, че наложеното наказание е явно несправедливо.

Ответникът се представлява от юрк.М., който оспорва касационната жалба като неоснователна.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за неоснователност на жалбата.

Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Пети касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

След преценка на събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност и поотделно въззивната инстанция е направила законосъобразен и обоснован извод, че от обективна страна е осъществен състава на административно нарушение по чл.270, ал.3 от Кодекса на труда. Приетата от районния съд фактическа обстановка се подкрепя както от писмените доказателства, така и от показанията на разпитания актосъставител Г. Ч. П.. Установено е по безспорен начин, че касаторът в качеството си на работодател не е удостоверил изплащането на трудовото възнаграждение на лицето В. Г. А. по ведомост или срещу разписка. С това касаторът е нарушил нормата на чл.270, ал.3 от КТ.

Неоснователни са оплакванията на касатора за противоречие с материалния закон и допуснати процесуални нарушения. Въззивната инстанция е обсъдила относимите към спора писмени документи, както и показанията на разпитания като свидетел актосъставител Г.П., и след като ги е анализирала подробно е постановила правните си изводи. Нарушението правилно е квалифицирано.

Оплакването за явна несправедливост на наложеното административно наказание е неоснователно. При определяне размера на наказанието административнонаказващият орган е преценил, че следва да бъде наложено наказание близо до предвидения минимален размер от 1 500 лв.Този минимален размер е обоснован съобразен с изискванията на чл.27 ЗАНН.

Тъй като настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд , то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК , вр. с чл. 63,ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, V-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 09.11.2011 г., постановено по н.а.х.д.№ 9310/2011 г. от СРС, НК – 105-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: